

Verslag plantenexcursie naar De Kampina d.d. 08-07-2023

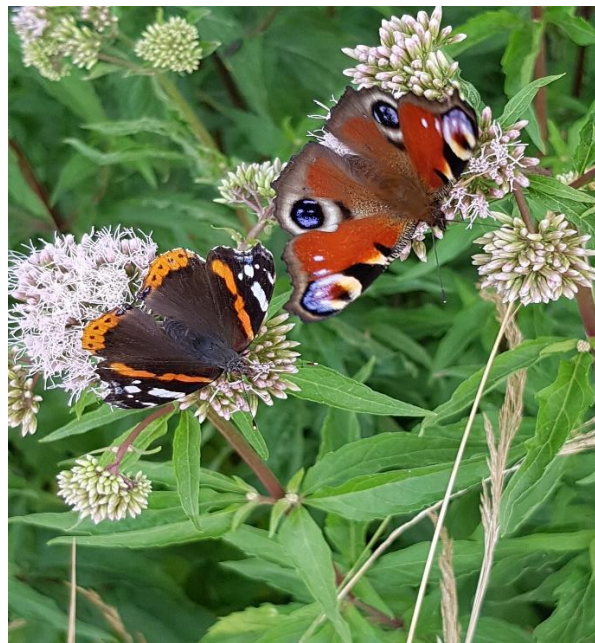
Met z'n vijven passen we perfect in de auto van Niels en zoeven we richting Brabant naar de koffie met appelgebak, uiteraard met slagroom, bij Het Boscafé in Oisterwijk.

Daarna op naar De Kampina. De Kampina is een prachtig natuurgebied in Noord-Brabant met veel afwisselende landschappen. Op de parkeerplaats bij de Logtsebaan eerst maar eens flink insmeren met zonnebrandcrème. Van oorlellen tot neuspuntjes. De zon zal deze dag flink haar best doen om minimaal 33 graden te halen op dit stukje aardbol.

Oeps daar vergeet Cor bijna zijn armen in te smeren, waarop Niels reageert : De armen worden wel vaker vergeten.

Meteen bij de parkeerplek staan al diverse soorten wilde planten, waaronder beklierde duizendknoop, stippelganzenvoet (blad met lange eind lob), Oostenrijkse kers (blad half stengelomvattend), melganzenvoet, moeraskers en nog veel meer.

De wandeling start over een zandpad met aan beide zijden riet en zevenblad. Er vliegen opvallend veel vlinders: dagpauwoog, atalanta, citroenvlinder, landkaartje, dikkopjes en verschillende koolwitjes. Vlinders zijn erg actief door het warme weer, ze zijn koudbloedig en verbruiken minder energie met dit warme weer.

We vinden langs het pad o.a. veenwortel, grote wederik, wilde gagel en eekhoorngras (best bijzonder) en adelaarsvaren.

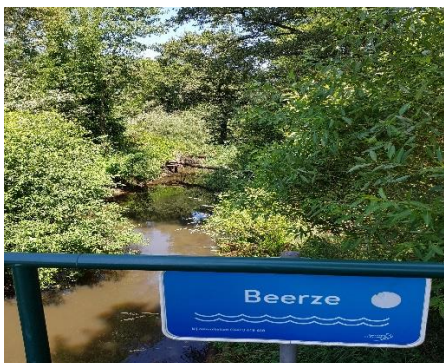

Adelaarsvarens scheiden stoffen af om andere planten het leven zuur te maken, wat een arrogantie. Wanneer je de wortel schuin doorsnijdt dan zou er met erg veel fantasie een dubbele adelaar te zien zijn.

Rond één uur komt de vraag: Wie heeft er de bankjes app? Hoezo? Voor de Rabo of de SNS bank? Nee, nee om een comfortabel lunchplekje te vinden. We ploffen uiteindelijk op de grond neer, wel in de schaduw en genieten van een klein zuchtje wind. Wat een hitte. Tegenover een prachtig water (de Heiloo) en een niet zo lang geleden afgeplagd stuk grond, het Banisveld. Dodaarzen duiken gracieus kopje onder, om jaloers op te worden. Een ijsvogel flitst over het water.

Er staan grote pollen ijle- en stijve zegge. Grote kattenstaart, gele lis, waterzuring, watermunt, zwart tandzaad.

Na de lunchpauze komen wolfspoot en grote egelskop langs en veel boskruiskruid. Linksaf lopen we de Brinksdijk op over de Beerze en de vistrap. De Beerze is een, nu weer meanderende, laaglandbeek. Het water komt vanuit verschillende bronnen. Mooi helder water met veel geelgerande watertorren en zien we daar een kwabaal zwemmen? Aan de oevers watertorkruid, moeraszegge en hoog reuzenzwenkgras.

Een enorme knal schrikt ons op. Jagers?? Dan horen we met groot geraas een boom naar beneden komen. Na de storm Poly van 5 juli was er wel gewaarschuwd: "Blijf weg van bomen" Even aan onze aandacht ontsnapt.

Rond 14.30 uur rusten we uit op bankje "Balsvoort" Dit bankje staat langs een pelgrimsroute: hoeveel pelgrims zullen hier even uitgerust hebben?

We lopen verder en houden rechts aan, langs prachtige koningsvarens. De koningsvaren is goed te herkennen aan de aparte sporenaar. Zij heeft geen sporen onder het blad zoals bijvoorbeeld de brede stekelvaren (bruine, tweekleurige vliesjes aan voet bladsteel) die hier ook staat. Evenals de moerasdroogbloem met haar tegenstrijdige naam.

Koningsvaren

Verder langs de voormalige landbouwenclave Balsvoort, waar een theeboompje prachtig in bloei staat. De contouren van Hoeve Balsvoort zijn door Natuurmonumenten herbouwd ter nagedachtenis aan de familie Schut die tijdens de Duitse bezetting 1940-1945 talloze onderduikers en evacués opving. De gebroeders Schut hebben dit met de dood moeten bekopen. Het gehucht Balsvoort is verdwenen met de sloop van de laatste hoeve in 1986.

Kleine ijsvogelvlinder komt even voorbij. Iedereen in rep en roer om hem/haar vast te leggen op de foto. Dit lukt en zoals Gonny opmerkt: "de plantenwerkgroep spreidt zijn vleugels uit"

Voor we de heide op lopen nog een stukje akkerbouwgrond met koren incl. korenbloem, grote klaproos, akkerviooltje, akkervergeetmijnietje en een prachtige heidelibel op het hek.

Op de heide is het HEET en we zoeken verkoeling bij een oase van drie flinke bomen. Helaas een plek zonder drinkwater. Wel vroege haver, dwergviltkruid en zandstruisgras.

We lopen van schaduwplekje naar schaduwplekje. Tegen half 5 komen er wat wolken aandrijven, hopelijk schuiven ze voor de zon.

Het is een prachtig gebied met veel vennen, waar we de zeldzame veelstengelige waterbies vinden en een verrassende hoeveelheid klokjesgentianen. Libellen en juffers vliegen als kamikazepiloten over de vennen heen en weer.

Trekkrus in fraaie pollen, bruine- en witte snavelbies, blauwe zegge, kleine zonnedaau, veenpluis en liggende vleugeltjesbloem. Wat een weelderige flora.

We besluiten dezelfde weg terug te lopen en de wandeling niet verder uit te breiden. De dames zoeken even verkoeling op een bankje onder een eikenboom. De stoere heren doen in de rand langs het pad nog leuke vondsten zoals kleine leeuwenklauw, liggend hertshooi, grondster, tijmereprijs en bosdroogbloem.

Bij de stuw Heilooop zijn we getuige van een drijvend feestmaal voor de watertorren, maar een rampzalig einde van een grote vis, een snoek?

Totaal 241 soorten wilde planten gevonden. Op de terugweg bleek dat we op de heenweg nog soorten over het hoofd hadden gezien, zoals moeraspirea, moeraswalstro en gele plomp.

Bij de parkeerplaats kijken we over Viermannekesbrug. Dit gebied is een retentiebekken en kan behoorlijk wat overtollig water opvangen. Pitrus houdt hier de wacht. Natuurmonumenten heeft veel werkzaamheden verricht om de zeldzame blauwgraslanden in het gebied te beschermen tegen

verdroging en verzuring. Meer hierover kunt u lezen op:

<https://www.natuurmonumenten.nl/natuurgebieden/kampina>

We sluiten de dag af met een heerlijk etentje in de koele binnentuin van restaurant Rembrandt in Boxtel.

Tekst: Ellen van Knippenberg

Foto's: Cor Nagelmaeker